

چیرۆکی پێغه مبه ران

چیرۆکی ههزرهتی موسا

(سلاوی خواي لیبیت)

6

نووسهر : كه مال سهید

وهه رگپه رانی : ئازاد عه بیاس گلیجالی

وئنه : هه سه ئیین و ته بیه عه بدوللا

ناوى كىتەپ: چىرۆكى ھەزرەتى موسا(سلاوى خاى لىيىت)

ناوى نووسەر: كەمال سەيد

وەرگىرانى: ئازاد ەبباس گلىجالى

وئىنە: ھەسەنىيىن و تەيىبە ەبدوللا

نۇبەتى چاپ: دووھم/2022

چاپ: ناوھندى رىئوئىن

تىراژ: 1000 دانە

ژىپىك (ISBN): 978-9922-626-65-9

ژمارەى سپاردن: لە بەرپۆھەرايەتتى گشتىيى كىتەبخانە گشتىيەكان

ژمارە (1332)كى سالى (2018)كى پى دراوھ.

مافى لەچاپدانەوھى پارىژراوھ بۇ ناوھندى رىئوئىن ©

ناوھندى رىئوئىن

07701932749 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سلىمانى - بازاري ئاوباريك - نهۆمى يەكەم
بەرامبەر كاسۆمۆل - دوكانى ژمارە (٦٦)

All Rights Reserved

© Al-Buragh for Children's Culture

جميع الحقوق مسجلة لدار البراق لثقافة الأطفال ©

www.alburagh.com Email: info@alburagh.com

چیرۆکی پێشه مبه ران

چیرۆکی ههزرهتی موسا

(سلاوی خوای لیییت)

نووسهر : کهمال سهید
وههگیرانی: ئازاد هه بیاس گلیجالی
وینه: هه سه نین و ته یه هه بدوللا

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت)

نه وه کانی هه زره تی یه عقوب (سلاوی خوی لیبت) له میسر ده ژیان.. له میژوودا به (نه وه کانی ئیسرائیل) ناسراون.. دوا ی تپه پینی ده یان سال، نه وه کانی هه زره تی یه عقوب (سلاوی خوی لیبت) بوون به گه لیک ی زۆر..

خه لکی چاکه ی هه زره تی یوسفیان (سلاوی خوی لیبت) له بیر چوو یه وه.. فیرعه ونه کانی میسر سته میان له نه وه ی ئیسرائیل ده کرد..

نه وه ی ئیسرائیلش پشت به پشت مزگینی رزگار بوونیان له ده ست فیرعه ون پیدرا بوو.. کاهینه کانیش به فیرعه ونیان گوتبوو: له ناو نه وه کانی ئیسرائیلدا کورپیک دپته دونیا، ئه وه کوره حکومه ته که ی تو ده پرووخیئت!..

پرووباری نیل

ویستی خوی گه وره وابوو موسا (سلاوی خوی لیبت) له دایک بیئت.. ئه وه مامانه ی به دیار دایکی هه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) وه دانیشتبوو، له دلّه وه موسا (سلاوی خوی لیبت) ی تازه له دایک بووی خوش ویست.. بویه دلنایی دا به دایکی هه زره تی موسا و پپی وت: بیخه م به من لای هیچ که سییک نالیم کورپیان بووه.. ناهیلّم شو فاره کانی فیرعه ون پیتان بزائن.. شو فاره کانی فیرعه ون کولان به کولان به دوا ی کورپ ی تازه له دایک بوودا ده گه ران.. به هه ر کورپیکی تازه له دایک بوویان بزانیاه ده یانبرد و ده یانکوشت..

دایکی هه زره تی موسا ترسی لی نیشته.. خوی گه وره خسته دلّیه وه که موسا (سلاوی خوی لیبت) بخاته ئیو سندوو قیکی ته خته و بیخانه ئیو پرووباری نیله وه..

دایکی موسا، موسا (سلاوی خوی لیبت) ی تازه له دایک بووی خسته ناو سندوو قیکه وه و جوان کونبری کرد و فرپی دایه ئیو پرووباری نیله وه.. شه پۆلی رووباره که سندوو قه که یان برد..

دایکی موسا به کچیکی خوی گوت: رۆله له دووره وه چاودیری سندوو قه که بکه، بزانه ئاو بۆ کوپی ده بات؟!..

کۆشكى فیرعهون

شەپۆلى ئاۋ سىندوۋقە كەي لای كۆشكى فیرعهون لادا.. خاتوو ئاسىيەى ژنى فیرعهون گویى لە دەنگى مىنداللىكى ساۋا بوو، كە لە نىۋ سىندوۋقە كەۋە دەھاتە دەرەۋە..

خاتوو ئاسىيە بە پاسەۋانلىكى وت: ئەۋ سىندوۋقەم بۆ يېنە!..

دوای ئەۋەى سەرى سىندوۋقە كەي لادا، بىنى كۆپلىكى تازە لە دايكبوۋى زۆر شىرىن و جوانى تېدايە..

فیرعهون چاۋى بە كۆرە بچكۆلانە كە كەۋت و دلى پىرپو لە رىق و كىنە بۆى.. بە پاسەۋانە كانى وت: سەرى لە لاشەى جيا بکەنەۋە و بىكوژن!..

بەلام خاتوو ئاسىيە نەيھىشت و وتى: ﴿فَرَّتْ عَيْنِي لِي وَ لَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾ القصص: ۹ واتە: ھىۋادارم بېتە مايەى خۆشھالى و چاۋروۋنى بۆ منىش و بۆ تۆيش، مەيكوژن، بەلكو لە ئايندەدا سوۋدماڭ پى بگەيەنەت، يان دەيكەينە كۆرى خۆمان.

مىندالە كە دەرگيا.. خاتوو ئاسىيە مىندالە كەي لە باۋەش گرت..

خاتوو ئاسىيە بانگى دەيان ژنى شىردەرى كرد، بۆ ئەۋەى مەمكى خۆيان بە موسا(سلاۋى خۋاى لىبىت) بدەن و تىرى بکەن، بەلام موسا(سلاۋى خۋاى لىبىت) شىرى ھىچيانى نەخوارد..

گەرانهۋە بۆ باۋەشى دايك

خوشكە كەي موسا ھات و ئەۋ دىمەنەى بىنى كە موسا(سلاۋى خۋاى لىبىت)ى براى مەمكى ھىچ يەك لەۋ ژنانە ناگرى و لە تاۋ برسيتيش ھەر دەگرى!.. بۆيە وتى: ﴿هَلْ أَتَاكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِكُمْ يُكْفَلُوهُ لَكُمْ وَ هُمْ لَهُ نَاصِحُونَ﴾ القصص: ۱۲ واتە: ئايا ناۋنىشانى مالىكتان پى بلىم كە ئەۋ مىندالەتان بۆ بەخىۋ بکەن، دلسۆز و مېھرەبانىش بن بۆى؟..

كىژە كە گەرايەۋە بۆ لای دايكى و ۋووداۋە كەي بۆ گىرايەۋە.. دايكى زۆر بە پەلە بەرەۋ كۆشك كەۋتەپرى، بەلام ۋاى پيشاندا كە ئەم مىندالە ناناىت و ھەرگىز نەيدىۋە..

بۆ ئەۋەى گومانىشى لى نەكەن وتى: مەن بە پارە و بە كرى شىر بەم مىندالە دەدەم!..

دايكى موسا، موسا(سلاۋى خۋاى لىبىت)ى لە باۋەش گرت.. موسا(سلاۋى خۋاى لىبىت) مەمكى دايكى مژى و تىر شىرى خوارد.. خاتوو ئاسىيە ئۆخزنى ھات و دلخۆش بوو..

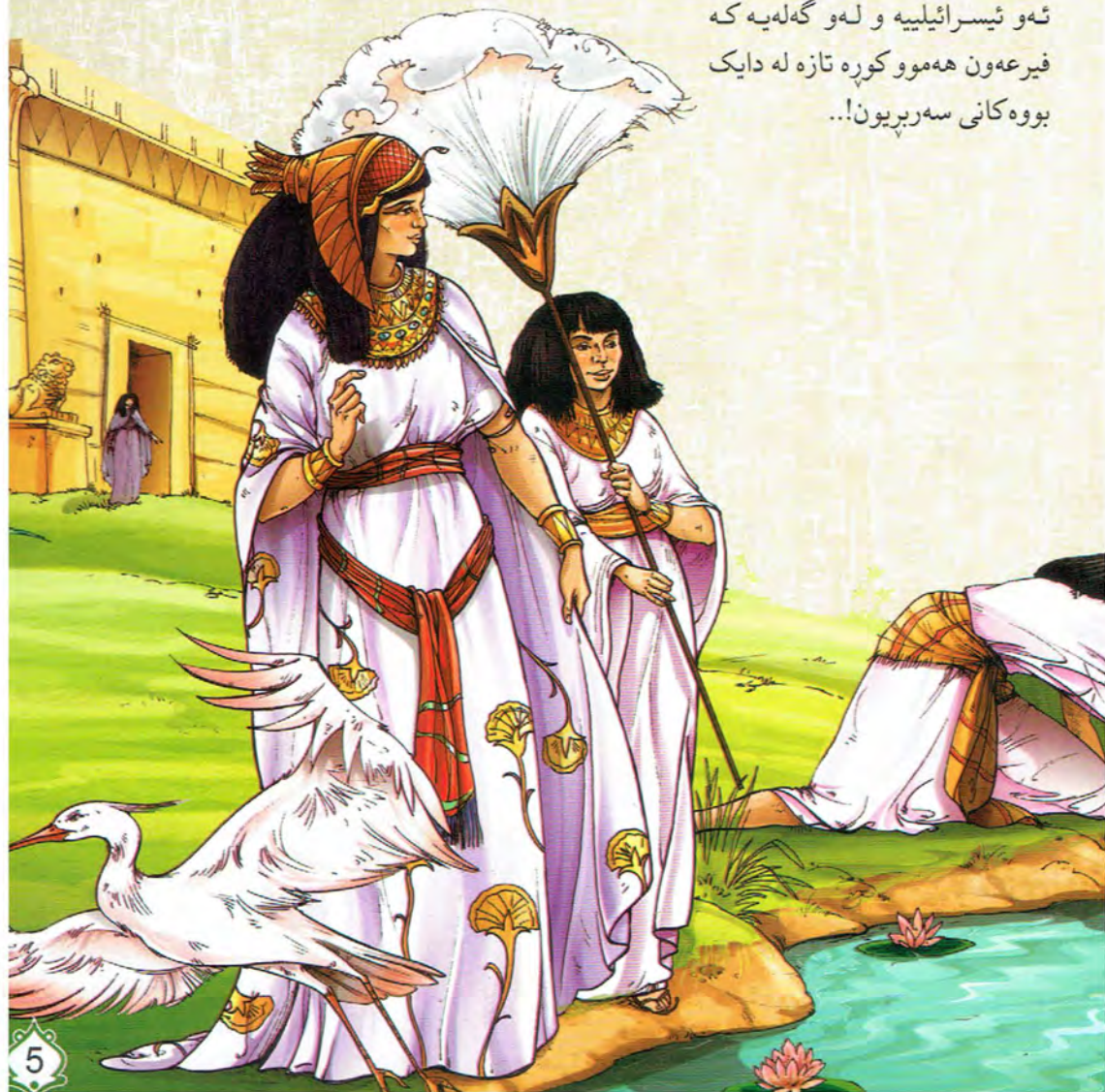
خاتوو ئاسىيە بە دايكى موساى گوت: مەن تۆ بە كرى دەگرم و پارەت پى دەدەم، بۆ ئەۋەى شىر بەم مىندالە بدەيت!..

دایکی موسا وای پیشاندا که له بهر پاره شیر بهو منداله ددها.. بهوجوره خوی گه وره موسا(سلاوی خوی لیبیت)ی گه رانده وه بۆ نیو مال و باوهشی دایکی خوی.. دایکی هه زه تی موساش هیئده ی تر پروا و متمانه ی به خوی گه وره پتهو بوو..

له نیو کۆشکدا

موسا(سلاوی خوی لیبیت) ماوه ی شیرخواردنی تیپه راند و گه وره بوو.. گه راپه وه بۆ نیو کۆشک.. له ناو کۆشکدا گه وره بوو.. بوو به لاویکی به هیژ و خوش رەفتار.. دلی پرپوو له خوشه ویسی و به زه بی به رامبه ر هه ژاران و لیقه و ماوان..

موسا(سلاوی خوی لیبیت) له نیو کۆشکی فیرعه وندا بۆی ده رکه وت که نه و کوری فیرعه ون نییه، به لکو نه و ئیسرائیلییه و له و گه له یه که فیرعه ون هه موو کوره تازه له دایک بووه کانی سه رپرپون!!

پروبو و پروبو نه و هی سته م

پروژیک هاته نیو شاره وه.. کات نیو پرو بوو.. شار چۆل بوو.. خه لکیکی وای تیدا نه بوو..
 موسا (سلاوی خوی لیبت) پیاویکی قیستی بینی به قامچی له پیاویکی بهنی ئیسرایلی ده دات..
 پیاوه بهنی ئیسرایلیه که هاواری ده کرد و داوای هاوکاری له موسا (سلاوی خوی لیبت) کرد.. حه زه ته
 موسا (سلاوی خوی لیبت) به بینینی شه و دیمه نه زۆر توپه بوو.. رۆیشه پیشه وه و مستیکی توندی له
 کابرای قیستی دا.. کابرای قیستی پار مرد نه ک نه مسال!..
 جگه له پیاوه بهنی ئیسرایلیه که نه بی کهس نهیده زانی حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبت) شه و پیاوه ی
 کوشتوه.. حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبت) ش به په له لهوی دوور که وه وه..
 بوژوژی دواپی دیسان حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبت) هه مان پیاوه که ی دوینی بینی به نه وه که له گه ل
 پیاویکی تری قیستی به شه هاتوه.. حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبت) به پیاوه بهنی ئیسرایلیه که ی وت:
 به راستی تو پیاویکی شه نه گیز و ئاژاوه جیت!.. وادیاره تو فی و هه موو پروژیک شه ده که ی، نابئ وایت!..
 حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبت) ویستی خوی له کابرای قیستی توپه بکات و له شه ی تری دوور
 به خاته وه، به لام کابرای بهنی ئیسرایلی وای گومان برد که حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبت) ده یه وی
 شه ویش بکوژی، بویه هاواری کرد و وتی: ﴿يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَمْلِكُنِي كَمَا قُلْتَ نَفْسًا بِالْأَفْسِ إِنَّ
 تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ القصص: ۱۹ واته: شه ی
 موسا (سلاوی خوی لیبت) ده ته ویست منیش بکوژیت وه که شه ی دوینی کوشت، دیاره تو هه ر
 ده ته ویست بیته زۆردار له زه ویدا، ناته ویست به جیته ریزی شه که سانه وه که چا که کارن.
 دوا ی شه ی خه لک گوینان له قسه ی شه و پیاوه بوو، ئیتر ئاشکرا بوو که کی دوینی پیاوه قیستی به ی کوشتوه..
 کتوپر شو فاره کان رۆیشتن و فیره و نیان ئاگادار کرده وه..

پیلانگیزی

فیره ون له گه ل کار به ده سته کانی کو بوویه وه و پی و تن: موسا (سلاوی خوی لیبت) بوو که دوینی
 پیاوه که ی ئیمه ی کوشتوه!.. ده بی تۆله ی لی بکه ی نه وه و بیکوژین!..
 له نیو کۆشکی فیره ون دا پیاویکی باوه ردار و پاک هه بوو.. له وی خزه تکار بوو.. ئاگای له
 قسه کانی فیره ون بوو.. به هه له داوان خوی گه یانده حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبت) و پی
 گوت: ﴿يَا مُوسَى إِنَّ الْأَمْلَاءَ يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِتَقْتُلُوهُ فَأَخْرَجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ القصص: ۲۰ واته:
 شه ی موسا (سلاوی خوی لیبت) (فریای خۆت بکه وه) به راستی داروده سته ی فیره ون دانیشتون و
 نه خشه ده کیشن تا بتکوژن، تا زووه ده رچۆ و ئیره به جی بهیله، بیگومان من له دلسۆزانم بو تو.
 ئیتر حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبت) به ترس و بیمه وه له شار ده رچوو، هه ر سه یری ته ملا و
 شه ولای خوی ده کرد، له بهر خویه وه ده یوت: ﴿رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ القصص: ۲۱ واته:
 په روه ر دگارا له ده ست قه ومی سته مکار رزگارم بکه.

حه زه رتهى موسا (سلاوى خواى لبيبت) ريگاي سارا و دهشتى گرته بهر و بهرهو مهديهن هه لات.. سى
پرژى ره بهق پيى كرد.. نه وهنده پيى كردبوو قاچه كان ناوسان.. خواردنيشى بريتى بوو له
گروگيائى نهو دهشت و سارايه..

خاكي مهديهن

حه زه رتهى موسا (سلاوى خواى لبيبت) گه يشته خاكي مهديهن.. له ژير سايهى دارىكدا پشوى دا..
داره كه نزيك شيو و دۆل و كانى و ناويك بوو.. ته ماشا ده كا چهند شوانيك پانه مه ره كانيان به
مه بهستى ئاودان به رهو كانيه كه داوه ته بهر.. خواى گه و ره باسى ئهم ديمه نه ده كات و ده فهرمووى:
﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا
خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْلِيَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ القصص: ۲۳ واته: كاتيك گه يشته
ئاوه كهى مهديهن، خه لكىكى بينى مالاته كانيان ئاوده دا، له ولاشه وه دوو ئافره تى بينى به خويان و
مه ره كانيان وه دووره پهريز وهستا بوون، بويه لبيان چووه پيشه وه و پرسى: نه وه ئيوه بوچى لي ره
وهستاون؟ كي شه تان چيه و دووره پهريزن؟ ئافره ته كان وتيان: ئيمه ناتوانين مالاته كه مان ئاوبده ين،
هه تا شوانه كان نه پرژن و چۆلى نه كه ن، باوكيشمان پيره مي رديكى به سالاچووه.

حه زه رتهى موسا (سلاوى خواى لبيبت) دۆلچه كهى له شوانه كان وه رگرت و فرپى دايه نيو بيره كه و ئاوى
هه لگوزى و پانه مه پرى دوو كچه كهى ئاودا.. شوانه كان هه موويان سه پرى هيژ و بازووى حه زه رتهى
موسا (سلاوى خواى لبيبت) يان ده كرد و پيى سه رسام بوون..

دوو كچه كه ش دليان بهو يارمه تيهى حه زه رتهى موسا (سلاوى خواى لبيبت) خوش بوو..

نهو پيره پياوه، كه باوكى نهو دوو كچه بوو، پيغه مبه ر (شوعه يب (سلاوى خواى لبيبت)) بوو.. دواى نه وهى
كچه كان گه رابوونه وه بو مال وه و چيرۆكه كه يان بو باوكيان گيرابوويه وه، حه زه رتهى شوعه يب يه كيك يانى
نارد به دواى حه زه رتهى موسا (سلاوى خواى لبيبت) دا.. كچه كه زور به شه رمه وه هات بو لاي حه زه رتهى
موسا (سلاوى خواى لبيبت) و پيى گوت: ﴿إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾ القصص: ۲۵ واته: به راستى
باوكم بانگت ده كات و دهيه وي پادا شتى نه وه ت بداته وه كه مالاته كه ت بو ئيمه ئاودا!!..

حه زه رتهى موسا (سلاوى خواى لبيبت) روشت بو مالى حه زه رتهى شوعه يب (سلاوى خواى
لبيبت) و چيرۆكى خوى بو حه زه رتهى شوعه يب (سلاوى خواى لبيبت) گيرايه وه.. حه زه رتهى
شوعه يب (سلاوى خواى لبيبت) فهرمووى: ﴿لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾
القصص: ۲۵ واته: مه ترسه تو ئيتر رزگارت بووه له دهست نهو سته مكارانه.

دوايى يه كيك له كچه كان به باوكى وت: ﴿يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ
اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ القصص: ۲۶ واته: بابو بو به كرئى ناگريت،
چونكه به راستى چاكرتين كه سيك كه تو بيگريت به كرئى، نهو پياوه
به هيژ و نه مين و ده سپاك و ده روون پاكيه.

حه زره تی شوعه یب (سلاوی خوی لیبت) پیشنیازی کچه که ی پی جوان بوو، بویه به حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) ی فهرموو: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكَحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجَ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ القصص: ۲۷ واته: من پیم چاکه بتکه م به کوری خوم، به زاوی خوم، یه کیك له م دوو کچت لی ماره بکه م، به مهرجی تهوی هه شت سأل لای من کار بکه یت، خو ته گهر ده سالیشت برده سهر تهوه چاکه ی خو ته، منیش نامه ویت بیزارت بکه م و زورت بو بهینم، ته گهر خوا بیه ویت دهمینیت له چاکان دهم. حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) بهو پیشنیازه رازی بوو، بویه فهرموو: ﴿ذَلِكَ بَنِيَّ وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ فَضِيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ القصص: ۲۸ واته: ته م پهیمان له نیوان من و تودایه، من پی پازیم، به لام ههر کام لهو ماوانه م بو ته واکرا با سته م لی نه کریت و نازادیم، خوی گه وره ش شایهت و ناگایه بهوی که ده یلین و بریاری له سهر ددهین.

تیتر حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) (صه فورا) ی کچی حه زره تی شوعه یبی ماره کرد و بوو به شوانی حه زره تی شوعه یب (سلاوی خوی لیبت) .. دوی تهوی ماوهی دیار بکراو ته و او بوو حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) بریاری گه رانه وهی بو میسر دا..

بانگی ناسمانی

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) به خوی و مال و مندالیه وه به رهو میسر گه راپه وه .. له ریگادا له دهشتی (سینا) تیورایان به سهر هات .. دونیا تاریک بوو .. حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) ریگای لی تیکچوو .. له ناکاو حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) له لای کیوی (تور) وه تیشکیکی بینی .. بویه به ژنه که ی وت: ﴿امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ القصص: ۲۹ واته: تیوه لی ره بن، من به راستی تروسکایی ناگریك ده بینم به لکو بچم هه والیکتان بو بهینمه وه، یان چلو سکیك ناگرتان بو بهینم تا خو تانی پی گهرم بکه نه وه.

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) به رهو ناگره که رویش .. داریکی بینی ناگری گرتبوو .. له پر گوئی له دهنگیک بوو بانگی تهوی ده کرد و ده یه فهرموو: ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ * وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى طه: ۱۲-۱۳ واته: دلنیا به من په روه رد گاری توم، که واته پیلاوه کانت دا بکه نه، چونکه بیگومان تو له دولی پیروزی (طوا) دایت ... منیش هه لم بزاردوویت (بو رابه رایه تی و پیغه مبه رایه تی) جا گوئی بگره بو ته و شتانه ی له ریگهی وه چی و نیگاوه پی ت راده گه یه نریت.

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) ترسی لی نیست .. دیسان دهنگه که هاته وه و فهرموو: ﴿يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ القصص: ۳۰ واته: ته ی موسا (سلاوی خوی لیبت)! به راستی من زاتی (الله) م، په روه رد گاری هه موو جهان ..

پاشان فهرموو: ﴿وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ﴾ القصص: ۳۱ واته: گو چانه که ت فری بده ..!

حه زه رتهى موسا (سلاوى خواى لىبىت) گۆچانه كهى فرىدا.. ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهَتَّرُ كَأَنهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ القصص: ۳۱ واته: جا كاتىك فرىنى دابىنى، وه كوتوله مار به خىراىى ده جوولا، موسا (سلاوى خواى لىبىت) هه لات و پشتى تىكرد و ناوړى نه داىه وه.

ديسان دهنگه كه هاته وه و فهرمووى: ﴿يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ﴾ القصص: ۳۱ واته: ئهى موسا (سلاوى خواى لىبىت) مه ترسه، چونكه به راستى پيغه مبه ران له لاي من ناترسن و بيميان نيه. دهنگه كه نه وه يشى فهرموو: ﴿أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَنَّتِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا فَاسِقِينَ﴾ القصص: ۳۲ واته: ئينجا دهستت بخهره بن باخه لته وه، به شيوه كهى سپى (وه كو بلوور، دهستت خوئى ده نوښت) بېگهرد و بى په له و بى عهيب، هه روه ها بازووه كانت بهينه روه وه كه و له سهر سينه و دلتي دابنى، ترس و بيمت نامييت، ئهم دوو (معجزه) يه دوو بالگهن له لايه ين په روه رد گارته وه بو سهر فيرعه ون و داروده ستهى، به راستى ئه وانه قه وميكي ياخى و ناله بار و تاوانبار بوون.

دوايى دهنگه كه پي فهرموو: ﴿ادْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى﴾ طه: ۲۴ واته: ده بچو بو لاي فيرعه ون، چونكه بېگومان ياخيه و له سنوور ده رجووه.

به وجوړه خواى گه وړه هه زه رتهى موسا (سلاوى خواى لىبىت) هه ليارد و كردى به پيغه مبه رى خوئى.. ده بوو پروا بو لاي فيرعه ون و بانگى بكات بو يه كتاپه رستهى و وازهينان له سته م و ناله بارى.. هه زه رتهى موسا (سلاوى خواى لىبىت) داواى له خواى گه وړه كرد و فهرمووى: ﴿وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي * هَارُونَ أَخِي * اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي * وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي * كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا * وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا * إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا﴾ طه: ۲۹-۳۵ واته: له كه س و كاريشم هاوكار و يارمه تيده ريكم بو پريارېده... (حه زه ده كه م) هاروونى برام ييت... خوايه پشتى پي به هيژ بكه... بېكه هاوبه ش و ياريدده رم، له گه ياندنى (په يامه كه تدا)... تا ته سبيحات و ستايشى تو زور بكه ين... زور يادى تو ش بكه ين و ناوى تو به رين... چونكه به راستى تو هه ميشه بيناى به حالى ئيمه، به هه لس و كه وتى ئيمه، به هه موو شتيكى ئيمه.

خواى گه وړه نزا و پارانه وه كانى هه زه رتهى موسا (سلاوى خواى لىبىت) ي گيرا كرد و فهرمووى: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى﴾ طه: ۳۶ واته: ئهى موسا هه موو داخوازيه كانت به جى و په سندن و هه موويانت پيدران.

دوايى فهرمووى: ﴿سَسْأَلُكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ﴾ القصص: ۳۵ واته: ئيمه پشت و بازووى تو به هيژ ده كه ين به هوئى برا كه ته وه و ده سه لاتىكتان پي ده به خشين

كه نه توانن بيته سهرتان، جا به هوئى موعجيزه كانمانه وه هه ردو وكتان و هه موو شوئيكه وتوانان سهر كه وتوو و زالن.

له نيو کوشکی فيرعه وندا

خوای گه وره فهرمانی به چه زرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) کرد و فهرمووی: ﴿اَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَىٰ طه: ۴۳-۴۴ واته: ههردوو کتان بچن بولای فيرعه ون، چونکه به راستی نهو له سنوور دهرچووه و له مهرزی به ندایه تی ترازوه.. ههردوو کتان به نهرمی و جوانی گفتوگوئی له گهلدا بکهن، بولتهوهی یاداوهری وه بگریټ، یان ترسی (سزای ئیمه) له دهروونیدا جی بگریټ. چه زرتی موسا و چه زرتی هارون (سلاوی خویان لیبیت) پیکه وه رویشتن بول کوشکی فيرعه ون.. فيرعه ون له سهر تهختی پاشایه تی دانیشتبوو.. چه زرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) به شیوازی پیغه مبه ران سلاوی له فيرعه ون کرد..

فيرعه ون وتی: ئی موسا (سلاوی خوی لیبیت) له کوتاییدا هاتیه وه؟!.

چه زرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فهرمووی: به لئی! به راستی هه والی زورم پییه بوټ.

فيرعه ون وتی: مه به ست چیه؟..

چه زرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فهرمووی: خوای گه وره منی کردوه به پیغه مبه ر و ناردوومی بولای تو!.. فيرعه ون وتی: خوا؟! ﴿وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ الشعراء: ۲۳ واته: بول پهروردگاری هه موو دونیا کییه؟!.. چه زرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فهرمووی: خوای پهروردگاری هه موو دونیا.. ﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنُتُمْ مُوقِنِينَ﴾ الشعراء: ۲۴ واته: نهو پهروردگاره، به دیهینه ری هه موو تاسمانه کان و زهویه و ههرچیش وا له نیوانیاندایه، نه گهر ئیوه پروا ده کهن و دلنیا دهن. فيرعه ون وه ک گالته کردنیک به قسه کانی چه زرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) و باوه رنه کردن پیی، سهیریکی پیاوانی ده وروبه ری خوئی کرد!..

چه زرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فهرمووی: ﴿رَبُّكُمْ وَ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ الشعراء: ۲۶ واته: پهروردگاری من پهروردگاری ئیوهش و پهروردگاری باب و باپیرانی دیرنیشته.

فيرعه ون به پیاوه کانی ده وروبه ری خوئی وت: ﴿إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ﴾ الشعراء: ۲۷ واته: به راستی نهو پیغه مبه ره ی بول ئیوه ره وانه کراوه شیته!!.

دواتر فيرعه ون به چه زرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) ی وت: ﴿أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ * وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ الشعراء: ۱۸-۱۹ واته: (نه مه پاداشتی پیاوه تییه؟) ئایا ئیمه به مندالی به خیومان نه کردیت؟ چه نده ها سالی ته مهنت له ناوماندا نه برده سهر؟... نهو هشت کرد که کردت (مه به ست کوشتنی قیبتیه که یه) دیاره که توله ریزی نهو که سانه دایت که ناشکورن و پاداشتی پیاوه تی نازان!.

چه زرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فهرمووی: من نه مده زانی نهو پیاوه به و مسته ی من دهرمی.. توش ماویه کی زور مندالانی به نی ئیسرائیل سهرپری!.. پیاوان و ژنانیشانت کردوه به کزیله ی خوت!.. ئیستا خوای گه وره منی هه لباردوه و کردوومی به پیغه مبه ره ی خوئی.. ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ﴾ طه: ۴۷ واته: نهو کانی ئیسرائیل ئازاد بکه، با له گهلماندا بن، سزا و ئازاریان مه ده.

فیرعهون وتی: تۆ پیاویکی درۆزنی!.. من خوی هه ره گهرهه...
 هه زه تهی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فهرمووی: ئه ی نه گهر به لگه یۆ پیغه مبه رایه تی خۆم بیئمه وه چی؟..
 فیرعهون به فشه و گالته و له خۆبایی بوونی که وه وتی: ئاده ی با بزانه به لگه ت چییه؟..
 هه زه تهی موسا (سلاوی خوی لیبیت) گوچانه که ی فریدایه سهر زه ی، گوچانه که ی بوو به ماریکی زه به لاه!..

دۆرانی جادو و گهره کان

فیرعهون به ناو خه لکدا دهنگۆی ئه وهی بڵاو کرده وه که موسا (سلاوی خوی لیبیت) بووه به جادو و گهره!..
 بۆیه له هه موو لایه که وه په نای بۆ جادو و گهره به ناو بانگه کان برد بۆ ئه وهی یارمه تی بدهن و حه زره تی
 موسا (سلاوی خوی لیبیت) بیه زین!..

فیرعهون وتی: ﴿أَجِئْنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ۖ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
 مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى﴾ طه: ۵۷-۵۸ واته: ئهی موسا (سلاوی خوی لیبیت) هاتووی بۆ لامان،
 تا به هۆی جادو و گهریه که ته وه له سه ر زه وی خو مان به ده رک دنمان بدهیت و ئاواره مان بکهیت؟!.. که واته
 سویند بیت ئیمه ش جادو و یه کت بۆ ده هیئین وه ک ئه وهی خو ت، جا شوین و کاتی که بۆ ئیمه و بۆ خو ت
 دابنێ، نه ئیمه سه ریچی لی بکهین نه تو ش، تا له یه ک شوین و کاتدا ده سته کار بین له شوینیکی ریکو پیکدا.
 حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فه رمووی: ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِّرَ النَّاسُ ضَحِيَّ﴾
 طه: ۵۹ واته: کاتی دیاری کرمان پوژی رازاندنه وه بیت، له کاتی چیشته نگاودا خه لکی کو بکریته وه (بۆ
 ئه وی خه لکی میسه ره موویان ئاماده بین و خو یان به چاوی خو یان دیمه نه کان بین).

فیرعهون هه موو جادو و گهره به ناو بانگه کانی له میسه ری کو کرده وه، جادو و گهره کان وتیان: ﴿إِنْ لَنَا
 لَأَجْرٌ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ الشعراء: ۴۱ واته: ئه گه ر ئیمه سه رکه وتین و بر دمانه وه، ئایا پاداشتمان ده بی؟!..
 فیرعهون پێی وتن: ﴿نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ الشعراء: ۴۲ واته: به لێ بیگومان ئیوه له و کاته دا
 له نزیکانی من ده بین.

سه ره رای ئه وه فیرعهون به لێنی ئه وه یشی پێدان که پر به ماله کانیا ن زیڕ و زیو و پارهیان پێی بیه خشیت..
 پوژی دیاری کرمان هاته پیشه وه..

جادو و گهره کان هه موو هاته نه ی گۆره پانه گه وه که ی شاره وه.. دوا یی ﴿فَالْقُلُوبُ جَبَالُهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ وَقَالُوا
 بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾ الشعراء: ۴۴ واته: هه رچی په ت و گوریس و دار و گو چانیان هه یه فریاندان و
 وتیان: به یارمه تی و ده سه لات ی فیرعهون، بیگومان هه ر ئیمه سه رده کهوین و هه ر ئیمه ده به یه نه وه.

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) ش گۆ چانه که ی به ده سته وه بوو، هاته نه ی گۆره پانه که وه..
 جادو و گهره کان وتیان: ﴿يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾ طه: ۶۵ واته: ئهی موسا: یان
 تو ده سته کار به و (دار عه سای خو ت) فری ده، یان ئیمه سه ره تا ده ست پی ده که ی و فری ده ده یین؟.

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فه رمووی: ﴿تِلْ أَلْقُوا فَإِذَا جَبَالُهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يُخْجَلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ
 أَنَّهَا تَسْعَى﴾ طه: ۶۶ واته: نه خیر؛ ئیوه له پێشدا ده ست پێی بکه ن.. جا هه ر ده ستیا ن پیکرد په ت و
 گوریس و دار و چۆه کانیا ن، و ده هیئرایه به رچاو (ده تگوت) بیگومان وه ک مار به خیرایی ده پوژن.

خوای گه وه نه یگای بۆ حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) نارد و پێی فه رمو: ﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْأَعْلَى ۖ وَ أَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ
 أَتَى﴾ طه: ۶۸-۶۹ واته: (ئیمه ش نیگامان بۆ کرد) وتمان: مه ترسه و دلنیا به چونکه به راستی هه ر تو
 به رز و سه رکه تو ویت... ئه وه ش له ده ستی راست دایه (واته گۆ چانه که ت) فری ده، هه رچی ئه وان

کردوویانه دهیماشیتهوه و قووتی ده‌دات، چونکه بیگومان شه‌وی کردوویانه تنه‌ها فی‌ل و ته‌له‌کی جادووگه‌ره، جادووگه‌ریش بو هه‌ر کوی بجیت و هه‌رچی بکات سه‌رکه‌تو نابیت.

حه‌زهرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) گو‌چانه‌کی فریدایه سه‌ر زه‌وی.. گو‌چانه‌کی بوو به‌ ماریکی گه‌وره.. هه‌موو دار و گوریس و چیوه‌کانی شه‌وانی ماشیه‌وه و قوتی دان.. جادووگه‌ره‌کان هه‌موویان زانیان که شه‌م کاره‌ی حه‌زهرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) جادوو نییه و دووره له‌ چاوبه‌ست و خه‌له‌تاندن.. بویه هه‌موویان پروایان به‌ حه‌زهرتی موسا (سلاوی خوی لیبیت) هینا و سه‌جده‌یان بو خوی گه‌وره برد و هاته‌ریزی باوه‌دارانه‌وه.. هه‌مووان به‌ ده‌نگی به‌رزگوتیان: ﴿أَمَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى﴾ طه: ۷۰ واته: ئیمه پروامان هینا به‌ خوی هارون و موسا (سلاوی خویان لیبیت).

دلی فیرعه‌ون پر بوو له‌ رق و کینه.. چونکه دۆرانی جادووگه‌ره‌کان و پاشان پرواهینان، واته پرووخان و دۆرانی فیرعه‌ونیک که خوی به‌ خوا ده‌زانی.. بویه فیرعه‌ون خوی پی نه‌گیرا و قیراندی و ده‌ستیکرد به‌ گه‌ف و هه‌ره‌شه‌کردن و وتی: ﴿أَمْئَمْ لَهْ قَبْلَ أَنْ آدَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَ أَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَ لَا صَلْبَتُكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَ لَتَعْلَمُنَّ أَنِنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَ أَنْبَى﴾ طه: ۷۱ واته: ئایا ئیوه هه‌ر ئاوا باوه‌رتان پی هینا پیش شه‌وی مؤله‌تتان بده‌م و پازی بم؟ به‌راستی دیاره موسا (سلاوی خوی لیبیت) گه‌وره و مامۆستاتانه و هه‌ر شه‌و فیری جادووگه‌ری کردوون، شه‌رت بیت ده‌ست و قاچتان به‌ پیچه‌وانه‌وه بقرتینم و هه‌لتانواسم به‌ قه‌دی دارخورمادا، شه‌وسا چاک ده‌زانن که کاممان (من، یان خوی موسا (سلاوی خوی لیبیت)) سزیمان توندوتیژ و به‌رده‌وامه‌!

جادووگه‌ره‌کان له ناخی دله‌وه پروایان به‌خوای مه‌زن هینابوو.. بۆیه هه‌ره‌شه و گوره‌شه‌ی فیرعه‌ون هه‌یچانی نه‌ترساند و باشگه‌ز نه‌بوونه‌وه و وتیان: ﴿لَنْ تُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهٖ مِنَ السَّحَرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ طه: ۷۲-۷۳ واته: هه‌رگیز تازه باوی تۆ ناده‌ین به‌سه‌ر ئه‌م به‌لگه و نیشانه‌دا که بۆمان هاتوو، سویند به‌و که‌سه‌ی که دروستی کردووین، چیت له‌ده‌ست دیت ئه‌نجامی بده و درێغی مه‌که، به‌راستی تۆ هه‌ر ده‌توانیت ژیا‌نی ئه‌م دنیا‌یه‌مان لێ زه‌وت بکه‌یت... ئیمه ئیتر به‌راستی باوه‌رمان هیناوه به‌په‌روه‌ر دگاران، تا له‌گونا‌هه‌کانمان خۆش بپیت و له‌و جادووگه‌ریه‌ش که به‌زۆر پیت کردین، هه‌میشه‌خوای گه‌وره له‌هه‌موو که‌س چاک‌تره و له‌هه‌موو که‌س پایه‌دار‌تر و به‌رده‌وام‌تره.

به‌وجۆره جادووگه‌ره‌کان له جادووگه‌ری په‌شیمان بوونه‌وه و پروایان به‌خوای تاک و ته‌نیا و پی‌غه‌مبه‌ری‌تی هه‌زهره‌تی موسا و هه‌زهره‌تی هارون (سلاوی خوا‌یان لیبیت) هینا و له‌به‌رچاوی خه‌لکی میسریش رایانگه‌یاند و وتیان: ئه‌وه‌ی موسا (سلاوی خوا‌ی لیبیت) ده‌یکات جادوو نییه، به‌لکو موسا (سلاوی خوا‌ی لیبیت) پی‌غه‌مبه‌ره و کاره‌که‌یشی مو‌عجیزه و په‌رجوو‌ه..

بیروباوه‌ر

خاتوو ئاسیه‌ی ژنی فیرعه‌ون، پ‌روای به‌هه‌زهره‌تی موسا (سلاوی خوا‌ی لیبیت) هینا.. فیرعه‌ون پ‌یی زانی.. فیرعه‌ون ده‌ستیکرد به‌سزادانی خاتوو ئاسیه.. ئه‌وه‌نده سزا و تازاری دا تا خاتوو ئاسیه له‌ژێر سزای فیرعه‌وندا گیانه‌پاکه‌که‌ی ده‌رچوو و به‌ره‌ولای په‌روه‌ر دگار گه‌رایه‌وه..

پیش ئه‌وه‌ی دنیا به‌جیه‌یلێ له‌خوا پارایه‌وه و فه‌رمو‌وی: ﴿رَبِّ اٰیِنِ لِّیْ عِنْدَكَ بَیِّنًا فِی الْحِجَّةِ وَ نَجِّنِیْ مِنْ فُرْعَوْنَ وَ عَمَلِهٖ وَ نَجِّنِیْ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ﴾ التحريم: ۱۱ واته: په‌روه‌ر دگارا له‌لای خۆت له‌په‌هه‌شتدا مالێکم بۆ دروست بکه و له‌ده‌ست فیرعه‌ون و کاروکرده‌وه‌ی پ‌زگارم بکه و له‌ده‌ست ئه‌م قه‌ومه‌سته‌مکاره‌ش ده‌ربازم بکه.

هه‌ر له‌ناو خزم و که‌سوکاری فیرعه‌وندا پیاویک به‌ناوی (هه‌زقیل) پ‌روای به‌هه‌زهره‌تی موسا (سلاوی خوا‌ی لیبیت) هینابوو، به‌لام له‌فیرعه‌ون و داروده‌سته‌ی فیرعه‌ونی شار‌دبوویه‌وه.. له‌نیو کۆشکدا به‌هه‌موو جۆری دا‌کوکی له‌هه‌زهره‌تی موسا (سلاوی خوا‌ی لیبیت) ده‌کرد..

فیرعه‌ون له‌سزادانی به‌نی ئیسرائیل به‌رده‌وام بوو.. پ‌وژ له‌دوا‌ی پ‌وژ سزاکانی قورستر و زیاتر ده‌کرد.. هه‌زهره‌تی موسا (سلاوی خوا‌ی لیبیت) ش به‌رده‌وام ئامۆژگاری به‌نی ئیسرائیلی ده‌کرد و ده‌یفه‌رمو‌و: ﴿اسْتَعِیْذُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ یُورِثُهَا مَنْ یَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِیْنَ﴾ الأعراف: ۱۲۸ واته: دا‌وای کۆمه‌کی و پ‌شتیوانی له‌خوا بکه‌ن و دان به‌خۆتاندا بگرن و ئارام‌گر بن، به‌راستی زه‌وی مو‌لکی خوا‌یه و ده‌یسپ‌یریت به‌هه‌ر که‌س که‌بی‌ه‌ویت له‌به‌نده‌کانی، سه‌ره‌ئه‌نجام‌یش هه‌ر بۆ پارێزکارانه.

رۆژی ڀڙگارڀوون

ڦيرعهون له نڙ تاپڀاراي خه لکدا به بڼ پيچ و په نا ږايگه ياند و وتی: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ النازعات: ۲۴
واته: من په وروډگاري هره بهرز و بلندی ټپوهم!..

دواي ټپوهه ږياري کومه لکوز کړدنی بهنی ټيسراييلي دهرکړد..

بويه چه زړه تی موسا (سلاوی خوی لښت) به گه له کهی ږاگه ياند و فهرمووی: شهو به نهينيه وه ټپره
به جیدلین و دهرؤين!..

له نیوهی شهوا هه موو بهنی ټيسراييليه کان به ناراسته ی خوره لات وهری کهوتن بهرهو سارای
سینا.. چه زړه تی موسا (سلاوی خوی لښت) خوی بوو به ږنیشاندر و پيشيان کهوت..

شوفاره کان ڦيرعهونيان ناگدار کړدهوه و وتیان: ټيسراييليه کان هه موویان هه لاتن!..

ڦيرعهون فهرمانی دهرکړد بؤ ټپوهی سوپایه کی گه وړه و به هیز دهرچي و لهو دهشت و دهره دا بهنی
ټيسراييليه کان کومه لکوز بکه ن..

چه زړه تی موسا (سلاوی خوی لښت) و گه له کهی گه پشته که ناری دهریای سوور.. ته پوتوی سوپاکه ی
ڦيرعهونیش که له دووره ده هاتن دهرکهوت.. ترس و بیم بالی به سهر بهنی ټيسراييليه کاند کيشا..

ټا لهو کاته دا خوی گه وړه نیگا و سروي بؤ چه زړه تی موسا (سلاوی خوی لښت) نارد و فهرمووی: ﴿أَنْ
اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ الشعراء: ۶۳ واته: به گوچانه کهت بماله به دهریا که دا..

چه زړه تی موسا (سلاوی خوی لښت) رويشته پيشه وه و له که نار بهرديکی گه وړه دا که بته که ی ږپو و له
ټاو، ږاوه ستا.. خوی داچه مانده وه و گوچانه که ی مالی به دهریا که دا..

شتيکی زور سهرسورهيڼ ږهويدا.. ﴿فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ الشعراء: ۶۳ واته: (هره
که ټپه کاره ی کړد) دهریا شهق بوو و هر ريگه و شه قاميکی دهره درا به شه پوی گه وړه ی ټاو، که
وه ک کيوی گه وړه و مهزن و ابوو.

به لي خوی گه وړه ده سلاتی خوی پيشانی هه مووان دا.. خه لکه که ترس و بیميان ږهوييه وه و
دهستان کړد به په ږينه وه بؤ ټپوهی دهریا که..

کوتایی

فیرعهون و سوپاکه‌ی گه‌یشته که ناری ده‌ریاکه.. خو‌یان به چاوی خو‌یان شه و موعجیزه گه‌وره‌یان بینی.. به‌لام باوه‌ریان به گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتداریی خوای گه‌وره و پراستگژیی حه‌زرتی موسا (سلاوی خوای لیبت) نه‌هینا.. به‌لکو هینده‌ی تررق و کینه‌ی له دلدا کوبویه‌وه.. به‌شه‌للاق له شه‌سپه‌که‌ی دا و به‌ره و پیشه‌وه لیبخوری.. سوپاکه‌یشی هه‌موویان به دوا‌ی شه‌وا لییانخوری..

حه‌زرتی موسا (سلاوی خوای لیبت) و گه‌له‌که‌ی گه‌یشته شه‌وبه‌ری ده‌ریاکه.. له‌وکاته‌دا فیرعهون و سوپاکه‌ی گه‌یشتبونه ناوه‌پراستی ده‌ریاکه.. تا له‌وکاته‌دا موعجیزه‌یه‌کی تر‌پرویدا.. ده‌ریاکه‌یه‌کی گرته‌وه.. فیرعهون و سوپاکه‌ی فیرعهون هه‌ره‌هه‌موویان بوون به ژیر‌ئاوی ده‌ریاکه‌وه.. هه‌موویان خنکان و تی‌چوون و به‌سزای خوای گه‌وره گه‌یشتن.. کاتی فیرعهون خه‌ریک بوو ده‌خنکا له ترسا به په‌له وتی: ﴿أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ یونس: ۹۰ واته: وا‌ئیر باوه‌رم هینا به‌وه‌ی که هیچ خواجه ک نییه جگه له‌و خواجه‌ی که نه‌وه‌ی ئیسرائیل باوه‌ریان پیه‌یناوه و من ئیر له موسلمان و ملکه‌چانم.

به‌لام فیرعهون گو‌یی له ده‌نگیک بوو وه‌لامی دایه‌وه‌وتی: ﴿الآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ فالتیوم تنجیک بتدیک لتکون لمن خلقت آیه و ان کثیراً من الناس عن آياتنا لغافلون یونس: ۹۱-۹۲ واته: تا‌یا ئیستا، (باوه‌ره‌هینیت!) له‌کاتی‌کدا به‌پراستی پیشتر یاخی بوویت و له‌پری‌ی شه‌وانه‌دا بوویت که تو‌وی خراپه‌یان ده‌چاند؟!.. شه‌مرۆ ئیر لاشه‌ی تو‌ر‌زگار ده‌که‌ین تا بیته موعجیزه و په‌ند و ئاموژگاری بو‌شه‌وانه‌ی دوا‌ی تو‌ دین (دیاره‌خوای گه‌وره پراستویه‌تی له‌وه‌ی که ماسی بیخوات، شه‌پولی ده‌ریا‌گه‌یاندیه‌که‌نار، تا شه‌وانه‌ی که به‌خوایان ده‌زانی به چاوی خو‌یان بینی که فیرعهون ئاده‌میزادیکه وه‌ک شه‌و خه‌لکه و بیته په‌ند، بو‌هه‌موو پادشا و زورداره‌کانی سه‌ره‌وی که شه‌وه سه‌ره‌نجامی مسوگه‌ری هه‌موویانه، به‌لام به‌پراستی زوربه‌ی خه‌لکی له‌ئایه‌ت و موعجیزه‌کانی ئیمه‌غافل و بیئاگان.

حه‌زرتی موسا (سلاوی خوای لیبت) پیش گه‌له‌که‌ی که‌وت و هه‌مووانی به‌ره‌و سارای سینا برد.. خوا شه‌وانی له‌ده‌ست سته‌می فیرعهون و سوپاکه‌ی فیرعهون ر‌زگار کرد و ژیا‌نکی نوییان ده‌ست پیکرد.

چىرۆكى يىغە مېھران

6

قورئانى پىرۆز، ئەو كىتەبى كە خىل گەورە ئاردوۋىيەتى بۇ
يىغە مېھرى ئىسلام (ﷺ)، گىرگىتىن و راستتىن سەرچاۋى
ژيان و بەسەرھاتى يىغە مېھرانە.. چۈنكى قورئان لە لايەن خىل گەورە
و مېھرىبانەۋە دابەزىۋە بۇ سەر يىغە مېھرى ئىسلام (ﷺ)..
بۇيە دەپ ئىمەش قورئان بخوئىنەۋە و لىي رامىنىن و سوود لەو
چىرۆكانە ۋەرىگىن، بۇ ئەۋەي ئىلھامى لى ۋەرىگىن و پىنگى
پىر شىگداری پىن بدۆزىنەۋە..

ئەو پىنگىيە كە بەرەۋ ئاشتى و ئەۋىن و خۇشەۋىستىمان دەبات..
بەرەۋ ئەو بىرۋاۋەرمەن دەبات كە ھەموو يىغە مېھرانى بۇ نىرداۋە..
ئەم كۆمەلە چىرۆكە لە قورئانى پىرۆز و تەفسىرە بەنئوبانگەكانى
قورئان ۋەرىگىراۋن.. بۇ ئەۋەي گىرگى بە بىرۋاۋەرى مىندالانمان بدەين..

ناۋەندى رېنۋېن

07701932749 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com

renwen2009@yahoo.com

سلىمانى - بازى ئاۋبارىك - نەۋمى يەكەم
بەرامبەر كاسۇمۇل - دوكانى ژمارە (۶۶)

9 789922 626659